

Noapți nedormite

Noapți nedormite

Cine dintre noi nu cunoaște noapțile nedormite! Mergi la culcare, dar pur și simplu nu adormi. Te răsucești ceas de ceas în pat și, cu cât indicatorul ceasului înaintează, cu atât devii mai nervos și mai neliniștit. Dimineă te trezești frânt de oboseală și te simți abătut. Nimeni nu este scutit de acest fenomen al nopților nedormite. Unii oameni suferă cronic de acest fenomen, la alții apare din când în când. Chiar și copiii suferă uneori din această cauză. Dacă ne gândim la cauzele unor astfel de nopți nedormite, atunci descoperim că deseori sunt greutățile, grijile și problemele care ne dau de furcă, încât nu putem dormi. Copiii și tinerii au probleme la școală sau nu se înțeleg cu profesorii și colegii lor. Cei maturi se gândesc la problemele de la locul de muncă, din familie, printre credincioși. La unii pot fi și durerile cor-porale din cauza cărora nu se pot odihni noaptea.

Dar nu sunt oare în timpul nostru de cele mai multe ori poverile și temerile interioare de diferite feluri cele care ne fură somnul? Ne trece prin cap un anumit gând apăsător și cu cât cugetăm mai mult asupra lui, cu atât mai mare ni se pare problema și cu atât mai puțin putem dormi. Greutățile mărunte devin deodată griji mari, piedicile mici se înalță deodată ca niște munți de neînvins și nu vedem nici o cale de ieșire.

Ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu în această privință? Doresc să ne aducem aminte de două expresii diferite din psalmii lui David. Și el a cunoscut probleme și greutăți și a vorbit de nopți nedormite.

Psalmul 63

Acest psalm a fost scris de David în tinerețe, când era urmărit de Saul. Se afla într-un pericol acut, pentru că erau din aceia care căutau să-i ia viața (versetul 9). Avea deci motiv să se îngrijoreze și putem înțelege bine că i-a dispărut somnul. Mulți dintre noi nu ne-am aflat încă niciodată într-un astfel de pericol. Totuși, David nu scrie nimic despre teama care probabil l-ar fi putut cuprinde noaptea, nimic despre faptul că s-ar fi învârtit neliniștit în pat. Nu, el spune ceva cu totul diferit, și anume: „Când îmi amintesc de Tine în patul meu, mă gândesc la Tine în vegherile nopții” (versetul 6).

Da, el a avut nopți nedormite, dar în acele ore s-a gândit la Dumnezeu. În ciuda pericolului care îl amenința permanent, a găsit odihnă să cugete la Dumnezeu. Grijă era prezentă și desigur și teama, dar David nu s-a lăsat strivit de acestea. Nu, el s-a putut culca în liniște, iar dacă somnul nu venea, atunci cugeta la Dumnezeu. El făcuse experiențe cu Dumnezeu și știa că i-a venit întotdeauna în ajutor și că va cânta de bucurie în umbra aripilor Sale (versetul 7).

În această încredere a găsit și odihna de a fi în părtășie cu Dumnezeu în așternutul său. Acest așternut nu era un pat comod și moale, ci era pământul tare al pustiei ludeii. Așternutul său îi aducea aminte în fiecare clipă că era un fugar fără patrie, unul urmărit de dușmanii săi ca o potârnice.

Este demn de admirat David? Pe de o parte, desigur, da! Dar pe de altă parte să ne întrebăm: este Dumnezeu astăzi altfel? Desigur, nu! Putem învăța de la David? Putem face la fel ca el? În acest comportament ne este un exemplu. Și noi putem folosi nopțile nedormite pentru a avea părtășie cu Dumnezeul nostru, pentru a cugeta la El. De câte ori nu ne lipsește peste zi timpul în acest sens! Agitația înfrigurată și activitatea cotidianului se extind tot mai mult, împovărarea crește la toate nivelurile. Din nefericire, ne lipsește deseori timpul pentru a vorbi în liniște cu Domnul nostru și pentru a cugeta la Cuvântul Său.

Tocmai noaptea, când munții de probleme devin tot mai mari, putem să ne amintim de un verset, putem vorbi în rugăciune cu Domnul nostru și putem avea părtășie cu El. Atunci, în inima noastră poate fi chiar laudă și mărire, așa cum era și la David (versetele 3-5). Dimineă, problemele vor fi aceleași ca noaptea. Nu le putem nici mări, nici diminua, chiar dacă gândim aceasta uneori. Dar încrezându-ne în Domnul nostru nu trebuie să ne lăsăm acaparați de probleme. Putem să le lăsăm în seama Lui.

Psalmul 3

Când a scris acest psalm, David se găsea în necaz. Din nou se temea pentru viața sa. Fiul său, Absalom, căuta să-i ia tronul, iar David a trebuit să fugă. El cunoștea foarte bine gravitatea situației sale și a scris: „Doamne, ce mulți sunt vrăjmașii mei, ce numeroși sunt cei care se ridică împotriva mea” (versetul 1). Nu era numai Absalom, ci o mare parte a poporului se ridicase împotriva unsului lui Dumnezeu. Ce teamă și îngrijorare a fost în inima acestui bărbat când a fugit neștiind cum se vor sfârși toate. Dar nu numai atât, ci erau unii pentru care David nu mai valora nimic. Cât de mult l-au lovit cuvintele spuse de alții despre el: „Nu mai este salvare pentru el la Dumnezeu” (versetul 2). Ne putem închipui necazul în care se afla? Poate bănuim ceva, dar nu putem simți; doar cel care a fost cândva într-o situație asemănătoare.

Având în vedere astfel de poveri interioare, am putea înțelege dacă David ar vorbi despre nopți nedormite. Dar nu, ci noi citim cu totul altceva, ceva uimitor, ba chiar de neînțeles. El scrie: „Eu m-am culcat și am adormit” (versetul 5). Dacă acest verset nu ar fi în acest context, am spune probabil că este foarte normal să mergi la culcare și să dormi, desigur, lucru normal pentru foarte mulți oameni. Dar cum poți să vorbești de somn în această situație? Încolțit, părăsit, izgonit, în pericol, fugă! Și totuși acest bărbat scrie de parcă ar fi lucrul cel mai de la sine înțeles din lume: „Eu m-am culcat și am adormit”.

Exemplul lui David este demn de admirație și de a fi imitat. De unde a luat putere și încredere pentru a merge la culcare și a dormi în această situație? Să citim cuvintele sale: „Dar Tu, Doamne, ești un scut în jurul meu. Tu ești gloria mea și Cel care îmi înalță capul. Cu glasul meu voi striga către Domnul și El îmi va răspunde de pe muntele sfințeniei Sale... Nu mă voi teme de zecile de mii ale poporului, care s-au ridicat împotriva mea de jur-împrejur” (versetul 3-6). David încheie psalmul cu cuvintele: „A Domnului este mântuirea; binecuvântarea Ta fie peste poporul Tău” (versetul 8).

Știm cu toții că rămânem mult în urma puterii credinței unui astfel de om al lui Dumnezeu. Și totuși: Dumnezeu nu S-a schimbat. Putem învăța de la David că problemele zilnice – chiar dacă sunt mult mai mici decât ale lui – nu trebuie să ne urmărească până noaptea pentru a ne fura somnul. Dumnezeu a pus capăt necazului lui David. A venit ziua în care a șezut din nou pe tronul din Ierusalim. Dumnezeu poate pune capăt și problemelor noastre. Nu am experimentat deja că abia s-a sfârșit noaptea nedormită și Dumnezeu rezolvase deja problema? Pentru marele nostru Dumnezeu nu este nici un necaz prea mare și nici un necaz prea mic. El știe să le rezolve pe toate. Noi trebuie doar să ne întrebăm ce încredere Îi acordăm.

clickbible.org